

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 108. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm3325/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

naad de bløde Hynder under Høiensoff, og det aldrig forenede Norge gav hver dristig Thronbeiler et Følge. Vel undertrykte Sveere med sine Sirlibener enstund det vilde Baabengmy, men Tryk formisler ikke: Alterlyst gav han ilde Lidt og Betragtelse var det Blus hoorned man stødte ham til Jorde. Endelig fik Riget Noe i Sammel-Haagens Dage, men det var Dødens Noe, og til et Vidnesbyrd at Thurses Slægten Liv var endt, gav Island sig i Normands Kongens Bold.

Ingen mærkelig Skjald opvorde gennem dette lange Tidrum i Norge selv, og Livind Skalds Spilders Tilgang over Adelsteen og Hedenfladet er den sidste Skjaldedy fra Norges hjemmelevne Tunge. Konge-Speilet som man tilskriver Kong Sveere og som vel altsaa i det mindste har hjemme i hans Dage, er, naar Lovene undtages, den eneste ret norske Bog vi vide af at sige, og den kundgør at det var ei Forsland og slebne Sæder, men eenfoldig Troe og Kjærlighed man fattedes i Norge, den viser og hoortedes Norges Syrog blev efterhaanden mere dansk.

Island, som i Haarfagers Dage bebogdes mest vel af norske Løier eller Thuser, men dog og tildeels af Danske, var i halvfjerde Aarhundrede, som man siger, en Fristat, det er, i det mindste her, en blodig Lumleplads, hvor den var rigest som meest kunde rane, den væls-

